

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Brigity Chrástilové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci žalobce: **V. C.**, zastoupeného JUDr. Pavlem Pokorným, advokátem, se sídlem Veverkova 1343/1, Hradec Králové, proti žalované: **Policie České republiky**, Správa Východočeského kraje, se sídlem Ulrichovo nám. 810/4, Hradec Králové, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 9. 2006, č. 1302, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 22. 6. 2007, č. j. 30 Ca 97/2006 - 27,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalované **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává.**

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadá kasační stížností usnesení Krajského soudu v Hradci Králové blíže označené v záhlaví tohoto rozsudku, kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 9. 2006, č. 1302. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto stěžovatelovo odvolání proti rozhodnutí ředitele okresního ředitelství Policie České republiky Rychnov nad Kněžnou ze dne 11. 7. 2006, č. j. ORRK - 428/2006, jímž byl stěžovatel propuštěn podle § 106 odst. 1 písm. d) a § 108 odst. 3 zákona č. 186/1992 Sb., o služebním poměru příslušníků Policie České republiky, účinného do 31. 12. 2006 (dále jen „služební zákon“), ze služebního poměru příslušníka Policie České republiky.

Městský soud své rozhodnutí odůvodnil tím, že podle § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), lze podat žalobu do dvou měsíců

po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí žalobci, pokud nestanoví zvláštní zákon lhůtu jinou. Podle § 137 odst. 2 služebního zákona může policista podat u soudu návrh na přezkoumání rozhodnutí služebního funkcionáře až po vyčerpání opravného prostředku podle § 132 téhož zákona a ve lhůtě 30 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí. Krajský soud z obsahu spisu zjistil, že v době vydání napadeného rozhodnutí byl stěžovatel zastoupen advokátem JUDr. Tomášem Dvořáčkem na základě plné moci ze dne 5. 9. 2006, v níž byl jmenovaný advokát zmocněn ke všem právním úkonům spojeným s daným řízením ve věci služebního poměru. Protože tato plná moc byla koncipována jako neomezená (generální) pro celé řízení, byl jediné tento zástupce osobou, které bylo třeba rozhodnutí žalované doručit, přičemž od tohoto doručení běžela lhůta pro podání žaloby. Stěžovateli zástupci bylo rozhodnutí žalované doručeno dne 9. 10. 2006, a proto zákonná lhůta pro podání žaloby proti němu skončila dnem 8. 11. 2006. Stěžovatel však žalobu podal až dne 16. 11. 2006 odevzdáním zásilky k poštovní přepravě. Žaloba byla proto podána opožděně a krajský soud ji podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl.

Ve své kasační stížnosti stěžovatel uplatnil kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., přičemž zejména uvedl, že v rozhodnutí žalované není uvedeno, že by byl stěžovatel zastoupen zástupcem, a proto se stěžovatel důvodně domníval, že rozhodnutí bylo zasláno pouze jemu a nikoliv také jeho zástupci. Se závěry krajského soudu ovšem nesouhlasí též proto, že rozhodnutí ve věci služebního poměru se doručuje do vlastních rukou policisty a doručení zástupci tak nemohlo takové doručení nahradit. Stěžovatel je přesvědčen, že se nejedná o občanskoprávní řízení, v němž se doručuje toliko zástupci stran, a proto lhůta k podání žaloby počala běžet až doručením jemu samotnému. I pokud by bylo správně doručováno zástupci, stěžovatel byl uveden v omyl tím, že bylo rovněž doručováno jemu samotnému a on se domníval, že lhůta počíná běžet až doručením poslednímu z adresátů. Toto pravidlo je obecně platné a mělo-li by se aplikovat jiné, muselo by to být uvedeno v poučení o možnosti podat opravný prostředek. Z těchto důvodů stěžovatel navrhuje zrušení napadeného usnesení a vrácení věci krajskému soudu k dalšímu řízení.

Žalovaná ve svém vyjádření ke kasační stížnosti zrekapitulovala dosavadní průběh řízení a dále konstatovala, že se v dané věci jednalo o správní řízení konané ve věcech služebního poměru, a proto byla nepochybně plná moc udělena v souladu s § 33 odst. 2 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Podle § 34 odst. 2 správního řádu se pak s výjimkou případů, kdy má zastoupený něco osobně vykonat, doručují písemnosti pouze zástupci. Doručení zastoupenému nemá účinky pro běh lhůt, nestanoví-li zákon jinak. Z těchto důvodů nemůže v dané věci nic změnit, že rozhodnutí bylo současně zasláno i stěžovateli a tomuto později doručeno.

Kasační stížnost je podána včas, neboť byla podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení napadeného usnesení (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), je podána osobou oprávněnou, neboť stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadené usnesení vzešlo (§ 102 s. ř. s.), stěžovatel je zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a kasační stížnost je přípustná, neboť z obsahu kasační stížnosti je zřejmé, že stěžovatel uplatňuje kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., ač sám výslovně odkazuje na písm. a) téhož ustanovení.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení v rozsahu důvodu uplatněného v kasační stížnosti a dospěl k závěru, že tato kasační stížnost není důvodná.

Řízení o propuštění ze služebního poměru představuje řízení vedené vrchnostenským orgánem vůči policistovi; tento proces je dílčím způsobem upraven služebním zákonem, ovšem nikoli v úplnosti.

Správní řád (zákon č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů) od 1. 1. 2006 dopadá i na ta řízení, v nichž správní orgány vydávají rozhodnutí, aniž zvláštní předpisy řízení v celém rozsahu upravují, a to v otázkách, jejichž řešení je nezbytné (§ 180 odst. 1 správního řádu). Řízení v posuzované věci bylo zahájeno 11. 7. 2006 a téhož dne bylo vydáno rozhodnutí o propuštění ze služebního poměru příslušníka Policie České republiky, proto bylo na takové řízení v neupravených otázkách nutno užít správní řád.

Podle § 33 odst. 1 správního řádu si účastník může zvolit zmocněnce. Zmocnění k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí. Plnou moc lze udělit i ústně do protokolu. V téže věci může mít účastník současně pouze jednoho zmocněnce. Podle odst. 2 téhož ustanovení může být zmocnění uděleno k určitému úkonu, skupině úkonů nebo pro určitou část řízení, pro celé řízení, pro neurčitý počet řízení s určitým předmětem, která budou zahájena v určené době nebo bez omezení v budoucnu; podpis na plné moci musí být v tomto případě vždy úředně ověřen a plná moc musí být do zahájení řízení uložena u věcně příslušného správního orgánu, popřípadě udělena do protokolu, nebo v jiném rozsahu na základě zvláštního zákona.

Podle § 34 správního řádu zástupce v řízení vystupuje jménem zastoupeného. Z úkonů zástupce vznikají práva a povinnosti přímo zastoupenému. S výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci. Doručení zastoupenému nemá účinky pro běh lhůt, nestanoví-li zákon jinak.

V posuzovaném případě stěžovatel dne 4. 9. 2006 udělil JUDr. Tomáši Dvořáčkovi generální plnou moc (viz č. 1. 46 spisu žalované), což ostatně ani sám nezpochybňuje. Rozhodnutí žalované bylo doručeno stěžovateli zástupci dne 9. 10. 2006 a zákonná třicetidenní lhůta pro podání žaloby tak marně uplynula dnem 8. 11. 2006. Na tomto závěru nemůže ničeho změnit ani stěžovateli tvzení, že jej žalovaná uvedla v omyl neuvedením zástupce v napadeném rozhodnutí, neboť stěžovatel o svém právním úkonu (udělení plné moci) bezpochyby věděl a povinnost doručovat zástupci žalované vyplývá ze zákona. Stěžovateli nelze dále přisvědčit ani v jeho tvzení, že platí obecné pravidlo o počítání lhůty pro podání žaloby od doručení poslednímu z adresátů (takové pravidlo lze užít jen v případě, kdy v řízení vystupuje více účastníků, v této věci však byl účastníkem pouze stěžovatel).

Jelikož žaloba ke krajskému soudu byla podána k poštovní přepravě dne 16. 11. 2006, byla podána opožděně a Krajský soud v Hradci Králové nepochybil, jestliže ji z tohoto důvodu odmítl.

Nejvyšší správní soud výše uvedený názor zastává setrvale, a to i pro období před 1. 1. 2006, kdy pravidla o zastupování byla dána zákoníkem práce na základě

výslovného odkazu ve služebním zákoně (srov. rozsudek ze dne 21. 3. 2007, č. j. 1 As 3/2006 - 59; dostupný na www.nssoud.cz).

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

Stěžovatel, který neměl v tomto soudním řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.), žalovaná náhradu nákladů řízení nepožadovala a ani soud z obsahu spisu žádné náklady převyšující rámec její běžné administrativní činnosti neshledal. Proto Nejvyšší správní soud rozhodl, že žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. března 2008

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda

senátu